Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36486
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

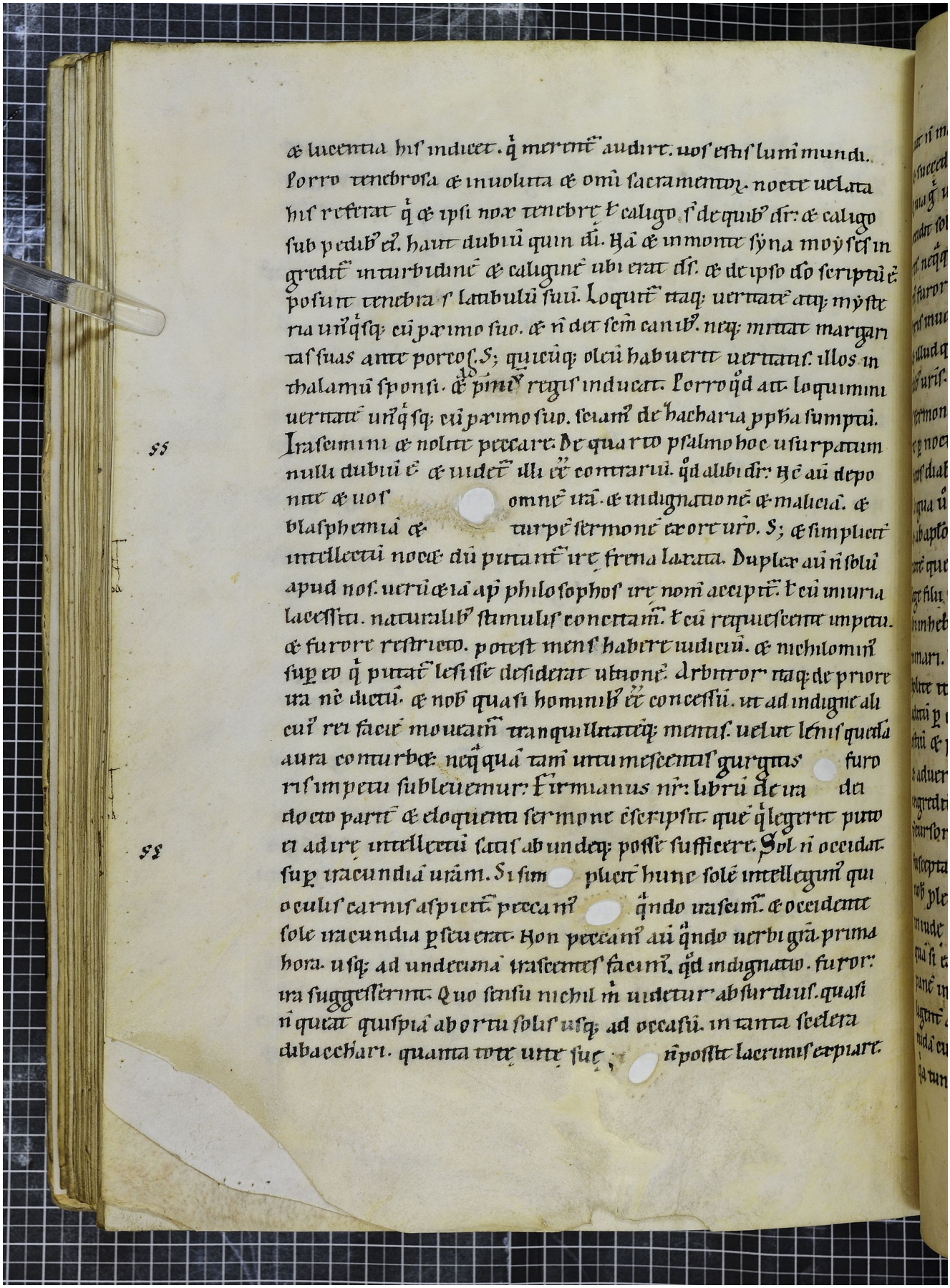

et lucentia his indicet. q̃ mentes audire. uos estis lumen mundi.
Porro tenebrosa et inuoluta et omni sacramentorum. noctem uelata
his referat q̃ et ipsi nox tenebre et caligo s̃ de quib̃ dr: et caligo
sub pedib̃ eius. haud dubium quin dñi. Hanc et in monte syna moysis in
gredientem in turbidine et caligine ubi erat dr. et de ipso dno scriptum est
posuit tenebras latibulum suum. Loquentes itaq; uertatis atq; mysteria
unusq;sq; cum parimo suo. et non det sem canib̃. neq; mittat margaritas
suas ante porcos. S; quicumq; oleum habuerit uertatis. illos in
thalamum sponsi. et ad pmtes regis inducent. Porro q̃d attinet loquimini
uertatis unusq;sq; cum parimo suo. sciam de hacharia ppha sumptum.
Irascimini et nolite peccare. De quarto psalmo hoc usurpatum
nullu dubium est et uidetur illi et contrarium. q̃d alibi dr: Hec autem depo
nite et uos omnem iram. et indignationem et malicia. et
blasphemia et turpem sermonem de ore uro. S; et simplicem
intellectum nocte dum putantur ire frena laxata. Duplex autem non solum
apud nos. uerum etiam ap̃ philosophos ire nomen accipitur. et cum iniuria
lacessita. naturalib̃ stimulis concitatur. et cum requiescente impetu.
et furore restricto. potest mens habere iudicium. et nichilominus
sup eo q̃ putat lesisse desiderat ultionem. Arbitror itaq; de priore
ira nem dictum. et nob̃ quasi hominib̃ et concessum. ut ad indignem ali
cui rei facie moueatur tranquillitatisq; mentis. uelut lenis quedam
aura conturbet. neq; quam tam utcumescentes gurgites furo
ris impetu subleuemur: Firmianus nr: libru de ira de
docto parte et eloquentia sermone escripsit. que q̃ legerit puto
et ad ire intellectum satis abundeq; posse sufficere. Sol non occidat
sup iracundia iram. S; sim pliciter hunc solem intellegunt qui
oculis carnis aspicitur peccantes q̃ndo irascimur. et occidente
sole iracundia pseuerat. Non peccamus aut q̃ndo uerbi gratia prima
hora. usq; ad undecima irascentes facimus. q̃d indignatio. furor:
ira suggesserint. Quo sensu nichil in uidetur absurdius. quasi
non quiet quispiam abortu solis usq; ad occasum. in tanta scelera
dabacchari. quanta tota uite sue; non posset lacrimis erpiare.